

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/134/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124241572
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124241572.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpená: JUDr. Baltazár Mucska, advokát, so sídlom Vajnorská 55, 831 03 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO 42 174 856, o zaplatenie 168 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 9. júla 2024 č. k. 49C/38/2024-75, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému (ďalej len ako „žalovaná“ - podľa pravidiel skloňovania prídavných mien v príslušnom ženskom rode) povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 168,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 168 Eur od 02.02.2024 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Zároveň žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie považoval za medzi stranami sporu nesporné skutkové tvrdenia, že dňa 19. 12. 2023 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na osobnom motorovom vozidle zn. Ford Smax, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený A. B. (ďalej len „poškodený“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovanej.

Na základe žalobcom a žalovanou produkovaných listinných dôkazov dospel k nasledujúcim skutkovým zisteniam: dňa 19. 12. 2023 uzavrel žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca zmluvu o nájme č. 1678/2023, ktorej predmetom bol nájom osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, AT, EČ: C., a to na dobu od 19.12.2023 do 08.01.2024. Ďalej bolo v zmluve dojednané denné nájomné vo výške 77,- Eur, zmluvné nájomné vo výške 56,-Eur a poplatok za pristavenie a odobratie vozidla 30,-Eur.

Podľa protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 1678/2023 žalobcu bolo predmetné osobné motorové vozidlo žalobcom odovzdané a poškodeným prevzaté dňa 19.12.2023 a poškodeným odovzdané a žalobcom prevzaté dňa 08.01.2024.

Dňa 08.01.2024 vystavil žalobca faktúru č. 182024, ktorou so splatnosťou dňa 23.01.2024 fakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla za obdobie od 19.12.2023 do 08.01.2024 sumu 1 206,08 Eur (21 x 56,-Eur) a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,-Eur vrátane DPH.

Dňa 08.01.2024 uzavreli žalobca ako postupník a poškodený ako postupca zmluvu o postúpení pohľadávky, v ktorej poškodený deklaroval, že má peňažnú pohľadávku voči žalovanej ako poisťovni, ktorá rieši škodu spôsobenú vozidlom zn. Škoda Rapid, EČV: C. XXX D., vo výške 1206,08 eur s DPH z titulu jeho nároku voči žalovanej podľa ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), pričom ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Poškodený touto zmluvou ďalej postupoval žalobcovi pohľadávku uvedenú v bode 1 zmluvy a žalobca sa zaviazal uhradiť poškodenému za postúpenie pohľadávky odplatu podľa bodu 4 a 5 zmluvy (bod 2 zmluvy). V bode 4 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1 zmluvy je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 1206,08,-Eur s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 182024 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom poškodenému ako nájomcovi náhradného motorového vozidla. V bode 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude postupovanú pohľadávku podľa bodu 1 zmluvy vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

Dňa 08.01.2024 poškodený podpísal čestné prehlásenie, v ktorom uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo po dobu od 19.12.2023 do 08.01.2024 z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9572177574 zo dňa 19.12.2023 servisované v autoservise. Zároveň poškodený prehlásil, že po dobu opravy jeho vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný.

Listom zo dňa 08.01.2024 žalobca oznamoval žalovanej, že dňa 08.01.2024 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej spočívajúcu v nároku na poistné plnenie (náhradu škody) vyplývajúce z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 1206,08 eur s DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu, čím jeho pohľadávka prešla na žalobcu a týmto listom tak zároveň žalovanú požiadal o jej plnenie na ďalej špecifikovaný bankový účet.

Žalovaná v oznámení o poistnom plnení zo dňa 17.01.2024 oznamovala žalobcovi, že dňa 17.01.2024 ukončila šetrenie poistnej udalosti, uznala primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla 18 dní od 19.12.2023 - 05.01.2024 a priznala poistné plnenie žalobcovi v sume 1 038,08 Eur.

Vychádzal z toho, že podľa rozhodovacej praxe súdov je skutočnou škodou je aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo. Poškodený nemožnosťou používania svojho motorového vozidla je paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo v uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla, dožadovať sa v súdnom spore ešte splnenia ďalších podmienok (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. 11. 2017, sp. zn. 13Cob/110/2017).

Postúpenie pohľadávky poškodeného voči žalovanej na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla na žalobcu, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným, považoval za platný právny úkon, v dôsledku ktorého je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na uplatňovanie si časti predmetnej postúpenej pohľadávky v tomto konaní. Skutočnosť, že poškodený priamo neplnil svoj záväzok z nájomného žalobcovi, ale tento uhradil jeho započítaním oproti pohľadávke žalobcu voči poškodenému z titulu odplaty za postúpenie pohľadávky, nemá dopad na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody, a to s poukazom na skutočnosť, že započítanie je jedným zo spôsobov zániku záväzku. Pohľadávku poškodeného voči žalovanej na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla posúdil ako existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla poškodenému, ktorý si počas opravy poškodeného vozidla prenajal náhradné vozidlo, v dôsledku fakturácie prenájmu náhradného vozidla zo strany žalobcu.

Relevantným pre posúdenie nároku bolo, že poškodenému v dôsledku dopravnej nehody dňa vznikla na jeho motorovom vozidle škoda. Vzhľadom na potrebu poškodeného počas trvania opravy poškodeného vozidla využívať náhradné motorové vozidlo, neuznal krátenie počtu dní, za ktoré sa malo vyplatiť nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla zo strany žalovanej, nakoľko nájomná zmluva bola uzatvorená na obdobie od 19.12.2023 do 08.01.2024 (t.j. 21 dní nájmu). Nebola dôvodná námietka žalovanej, že s prihliadnutím na e-mail, ktorý bol zasielaný poškodenému dňa 05.01.2024 (na č. I.

23 spisu) a ktorým bol poškodený vyzývaný, aby oznámil číslo účtu, nakoľko sa má jednať o totálnu škodu, bolo potrebné skrátiť dobu, za ktorú bolo priznané nájomné za náhradné motorové vozidlo do dňa odoslania predmetného e-mailu. Predmetnú e-mailovú správu nemožno považovať za oznámenie o skončení prešetrovania poistnej udalosti. Poukázal pritom na e-mail zo dňa 08.01.2024 (na č.l. 35 spisu), v ktorom sa uvádza, že poistná udalosť bola ukončená ako totálna škoda a úhrada mala byť zaslaná poškodenému na účet servisu, pričom v e-maile sa zároveň uvádza, že náhradné vozidlo je potrebné odovzdať. S prihliadnutím na obsah oboch e-mailových správ považoval za zrejmé, že oznámenie o ukončení šetrenia škodovej udalosti, ako aj o spôsobe vybavenia škodovej udalosti predstavuje druhý z nich (e-mail zo dňa 08.01.2024). V nadväznosti na pokyn žalovanej obsiahnutý v tejto e-mailovej správe poškodený v ten istý deň aj náhradné motorové vozidlo vrátil. Nie je potom dôvodné, aby žalovaná krátila poistné plnenie spočívajúce v náhrade nájomného za tri dni nájmu náhradného motorového vozidla, v súvislosti s čím poukázal na závery vyslovené Ústavným súdom SR v náleze III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023.

Návrh žalovanej na vypočutie svedka poškodeného zamietol z dôvodu, že v súdnom spise sa nachádzalo dostatok listinných dôkazov, na základe ktorých mohol súd vec rozhodnúť bez vykonávania ďalšieho dokazovania, ktoré malo preukazovať rovnaké skutočnosti, ktoré boli preukázané listinnými dôkazmi, ktorých obsah žalovaný navyše nespochybňoval. Konštatoval, že nemal dôvod spochybňovať čestné vyhlásenie poškodeného a nebol ani dôvod prevolávať svedka a klásť mu otázku, odpoveď na ktorú je už obsahom tohto čestného prehlásenia. Z e-mailovej komunikácie je zrejmé, kedy sa poškodený dozvedel o tom, akým spôsobom mienila žalovaná posudzovať škodovú udalosť. Ostatné skutočnosti, ktoré mali byť výsluchom svedka skúmané, by nemali dopad na rozhodnutie súdu v tejto veci, keďže žalovaná nesporela, že škoda na poškodenom motorovom vozidle, spôsobená pri dopravnej nehode bola dôvodom pre umiestnenie motorového vozidla do autoservisu. Otázky, ktoré žiadala žalovaná klásť poškodenému v prípade, ak by ho súd ako svedka na pojednávanie predvolal (t.j. otázky smerujúce k tomu, akým spôsobom si vyberal autoservis, ako aj spoločnosť, od ktorej si prenajal náhradné motorové vozidlo, a aké informácie mu boli poskytnuté pri prenájme náhradného motorového vozidla, či zisťoval ceny nájmov u iných poskytovateľov služieb, atď...) boli bez relevantnej súvislosti s predmetom konania, keďže poškodeného nemožno zaťažiť v dôsledku poškodenia jeho motorového vozidla nie jeho zavinením ešte aj tým, aby si robil prieskum cien a trvania opráv vozidiel jednotlivých servisov predtým, ako svoje motorové vozidlo umiestni do servisu za účelom opravy. Rovnako to platí aj pri výbere spoločnosti, od ktorej si prenajme náhradné motorové vozidlo. Bez relevancie s predmetom sporu boli otázky žalovanej smerujúce k tomu, či poškodený by mohol dosiahnuť rovnaký komfort využitím taxislužby, resp. či by bolo podľa jeho názoru s ohľadom na počet najazdených kilometrov hospodárnejšie využiť taxislužbu, resp. kedy mu žalobca mal poskytnúť informáciu o možnosti započítať si nárok voči nemu oproti nároku na poistné plnenie voči žalovanej, ako aj o tom, či považoval výšku denného nájmu za primeranú. Ku štylizácii otázok, ktoré právny zástupca žalovanej žiadal klásť svedkovi, hoci sa na nariadené pojednávanie ani neustanovil poukazuje zároveň na to, že výpoveďou svedka sa majú skúmať skutočnosti, ktoré svedok vnímal svojimi zmyslami, a nie svedkove názory.

Na základe vyššie uvedeného priznal žalobcovi voči žalovanej aj zostávajúcu sumu nákladov v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla, ktoré žalovaná od poistného plnenia odpočítala, t.j. spolu vo výške 168,-Eur (1206,08 Eur žalobcom voči žalovanej v rámci poistnej udalosti uplatnená suma - 1038,08 Eur, žalovanou na základe vybavenia poistnej udalosti žalobcovi zaplatená suma z titulu poistného plnenia).

Keďže sa žalovaná dostala s plnením žalobcovi priznanej sumy do omeškania priznal žalobcovi z priznaného žalovaného nároku aj úrok z omeškania (vo výške 9,5 % (základná úroková sadzba ECB k 1. dňu omeškania 4,5 % + 5 percentuálnych bodov = 9,5 %), a to v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to od 02.02.2024, t.j. od nasledujúceho dňa plynúceho od uplynutia 15 dní odo dňa skončenia prešetrovania poistnej udalosti (ktoré bolo skončené dňa 17.01.2024), a to podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 308/2011 Z.z., a to aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020 z 14.10.2021.

3.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% alternatívne, aby rozhodnutie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP.

Namietala, že v predmetnom konaní došlo k nesprávnostiam v procese zisťovania rozhodujúcich skutkových okolností, vyhodnocovaní výsledkov vykonaného dokazovania a prijímania skutkových záverov na základe subjektívneho názoru súdu.

Konajúci súd v danej veci nesprávne posúdil ňou predložený dôkaz, ktorým dňa 05.01.2024 bolo prostredníctvom e-mailu oznámené, že predmetná škodová udalosť je riešená ako totálna škoda. Žalobca uviedol v žalobe obdobie nájmu vozidla ohraničené dobou „zotrvania poškodeného vozidla v autoservise až do doručenia oznámenia o totálnej škode žalovaným“, pričom nešpecifikoval, ako má predmetné oznámenie vyzerat' a ani že má ísť o oznámenie o skončení šetrenia poistnej udalosti ako totálnej škody.

E-mailovú komunikáciu zo dňa 05.01.2024 je možné považovat' za oznámenie, v zmysle ktorého mal byť nájom náhradného vozidla ukončený, keďže tak zneli podmienky dojednania doby nájmu nájomnej zmluvy predloženej žalobcom.

Ako dôkaz navrhol výsluch poškodeného, ktorý sa súd rozhodol nevykonať, nakoľko považoval čestné prehlásenie poškodeného za dostačujúce. Je však presvedčená, že poškodený a rovnako tak servis FINAL CD boli oboznámení o totálnej škode z jej strany prostredníctvom e-mailu ktorý obsahoval oznámenie o totálnej škode, a to už dňa 04.01.2024 o 8:02. Z uvedeného dôvodu bolo v konaní potrebné vypočít' poškodeného, nakoľko v čestnom prehlásení bolo uvedené, že sa o riešení poistnej udalosti ako totálnej škode dozvedel až dňa 08.01.2024. Rovnako tak bolo poškodenému z jej strany zasielané oznámenie o totálnej škode písomne prostredníctvom pošty, zo dňa 2.1.2024.

Vzhľadom na uvedené považovala čestné vyhlásenie predložené žalobcom za nevierohodné, pričom v konaní vyvstala potreba odstrániť predmetný rozpor práve výsluchom poškodeného.

Existencia skutočnej škody spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla je podmienená a) nutnosťou a účelnosťou týchto vynaložených nákladov a b) dobou, počas ktorej bol poškodený vylúčený z užívania svojho vozidla.

S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2019. sp. zn. 3Cob/47/2019 uviedla, že v kontexte citovaného „uznesenia“ možno vyvodit' záver, že poisťovateľ je povinný nahradiť náklady nájmu náhradného vozidla poškodenému len v prípade, že nájom trval po nevyhnutnú dobu. Preto považovala krátenie nákladov nájmu náhradného vozidla z jej strany za dôvodné.

Mala za to, že na základe skutkového stavu v predmetnej právnej veci je potrebné vyvodit' záver, že dňom oboznámenia sa so skutočnosťou, že poistná udalosť je riešená ako totálna škoda, je potrebné považovat' deň, kedy bola táto skutočnosť poškodenému oznámená prvýkrát, teda dňa 5.1.2024. Predmetný e-mail bol zaslaný v čase pracovnej doby, pričom sa dostal do dispozičnej sféry poškodeného už v daný pracovný deň a mal možnosť sa s ním oboznámiť.

Pre posúdenie nutnosti a účelnosti nájmu teda nemôže byť podstatné len to, ako bolo oznámenie o totálnej škode poškodenému formulované, nakoľko sám žalobca v nájomnej zmluve nepožadoval presnú formuláciu oznámenia ukončenia šetrenia poistnej udalosti. Dňa 05.01.2024 oznámila, že poistná udalosť je šetrená ako totálna škoda a v časti výzvy na oznámenie čísla účtu odpovedal na dopyt poškodeného. Na základe uvedeného je presvedčená, že spôsob, ktorým oznámila poškodenému predmetnú skutočnosť je dostačujúci.

4.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na základný zmysel a účel poistenia. Názor žalovanej, podľa ktorého náklady vynaložené na prenájom náhradného vozidla po zistení a oznámení tzv. totálnej škody na vozidle nie je možné považovat' za nutné a účelné, je v rozpore s deklarováým účelom poistenia, pretože by u tej skupiny poistených, ktorým vznikla na automobile totálna škoda, viedol k vzniku poisťovňou nepreplácaných nákladov na ďalší prenájom, t.j. k popretiu nároku na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia poškodeným, ktorých náklady sú neporovnateľne vyššie oproti nákladom poškodených, ktorých motorové vozidlo je opraviteľné a v dôsledku dopravnej nehody nie sú nútení vynakladať ďalšie finančné prostriedky na kúpu nového automobilu.

Vykladajúc pojem „skutočnej škody“ uviedol, že súd právne posúdil ním uplatnený nárok v súlade so zásadami poistenia a reparácie škôd.

V prejednávanej spore je určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej klientom žalovanej, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájomom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav.

V súvislosti s dĺžkou trvania nájmu a jej dôvodnosti v celom rozsahu poukázala na argumentáciu pred súdom prvej inštancie a odôvodnenie z napadnutého rozhodnutia.

V predmetnej veci poškodený užíval náhradné vozidlo po dobu 21 dní, t. j. od 19.12.2023 do 08.01.2024, avšak nárok na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla následne žalovaná priznala len za 18 dní trvania nájomného vzťahu. Uviedol, že doručenie predmetného oznámenia v tomto prípade nie je relevantnou skutočnosťou ktorá odôvodňuje ukončenie nájmu náhradného vozidla, nakoľko nešlo o oznámenie, ktorým žalovaná ukončila poisťnú udalosť a poukázala poisťné plnenie, t. j. nejde o konečné oznámenie o likvidácii poisťnej udalosti. Žalovanou uvedené oznámenie má povahu prvotného oznámenia, ktorým žalovaná dáva poškodenému na vedomie, akým spôsobom bola poisťná udalosť doposiaľ riešená. Poškodený vrátil náhradné vozidlo v deň kedy mu bolo doručené Oznámenie o ukončení šetrenia poisťnej udalosti a poukázanie poisťného plnenia, a to dňa 08.01.2024. Uvedené vyplýva aj z predloženého Čestného prehlásenia poškodeného. Uvedené vyslovil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34.

V prípade, ak by sa Oznámenie zo dňa 05.01.2024 považovalo za oznámenie o ukončení šetrenia poisťnej udalosti, nie je možné od poškodeného spravodlivo žiadať, aby mal svoje osobné a pracovné povinnosti naplánované tak, aby k odovzdaniu náhradného vozidla došlo ihneď, t. j. v deň doručenia predmetného oznámenia. Deň 05.01.2024 kedy žalovaný doručil oznámenie o totálnej škode bol piatkom, na základe čoho by objektívne prvým možným dňom na odovzdanie náhradného vozidla bol pondelok, t. j. 08.01.2024.

Záverom dal do pozornosti Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/121/2019 zo dňa 28.05.2020, podľa ktorého : „Až jednostranný právny úkon oznámenie o ukončení vyšetřovania škodovej udalosti je úkonom, ktorým poisťiteľ oznamuje skončenie vyšetřovania, potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť (§ 11 zák. č. 381/2001 Z.z. primerane § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka), od ktorého momentu nastáva aj splatnosť poisťného plnenia. Doručenie úkonu oznámenia o ukončení vyšetřovania škodovej udalosti s vysvetlením a jeho doručenie do dispozície žalovaného i v zmysle špeciálnej úpravy zák. č. 381/2001 Z.z. je momentom, od ktorého má poškodený objektívnu vedomosť, že sa jedná o ekonomicky neúčelnú opravu, ktorú vedomosť nadobudol poškodený až týmto jednostranným úkonom. Objektívna vedomosť sa do dispozície poškodeného dostala teda až doručením tohto oznámenia. V danom prípade si poškodený uplatnil nevyhnutný náklad len za obdobie tak ako ustálil okresný súd v bode 33., 35. napadnutého rozsudku, teda len za nevyhnutnú dobu, ktorá predchádzala časovo dobe jednostranného úkonu žalovaného.“

5.

Žalovaná nevyužila právo reagovať na vyjadrenie žalobcu replikou.

6.

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

7.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo skutočností zadokumentovaných v spise dospel k správny skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu viazanosti odvolacími dôvodmi poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

8.

V súdnej veci bola podstata odvolacej argumentácie žalovanej strany založená na tvrdení, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla možno považovať za účelne vynaložené iba do momentu, kedy sa poškodený dozvie, že ide o tzv. totálnu škodu (t.j. oprava vozidla je nerentabilná), k čomu podľa názoru odvolateľky došlo zaslaním e-mailu poškodenému, a to dňa 05.01.2024.

9.

Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke odvolací súd poukazuje na záver obsiahnutý v náleze Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 602/2022 zo 16. februára 2023, podľa ktorého: „Za oznámenie o ukončení šetrenia škodovej udalosti nie je možné považovať predbežné oznámenie poisťovne o rozsahu poškodenia vozidla, t.j. oznámenie o spôsobe, akým bude poisťovňa ďalej pri šetrení škodovej udalosti postupovať.“

Dôležitým kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený (až) ich prijatím ziska možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla.“ K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021.

10.

Preskúmaná záležitosť nie je v poisťných vzťahoch nijako nová. „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“ (Greger, R. Zwicker, M. Haftungsrecht im Straßenverkehr. Handbuch und Kommentar. 2014 Walter de Gruyter GmbH Berlin/Boston, s. 651).

11.

Obdobne Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Obdo/4/2023 z 26.03.2024 (Rc 53/2024) judikoval, že „oznámením poisťovne poškodenému o spôsobe likvidácie škodovej udalosti ako tzv. totálnej škody nezaničí účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla, pretože poškodený má aj po doručení tohto oznámenia poisťovne naďalej poškodené motorové vozidlo a nemá vedomosť o výške poisťného plnenia.“ Poškodený ani po tomto oznámení poisťovne nemôže naďalej využívať svoje vlastné motorové vozidlo, čiže nedochádza k zmene jeho postavenia a naďalej je nútený užívať náhradné motorové vozidlo. Na základe uvedeného tak možno považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti (a o výške poisťného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z., resp. poukázania finančných prostriedkov) za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady.

12.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd prvej inštancie postupoval správne, keď za oznámenie o skončení šetrenia poisťnej udalosti ako aj spôsobe jej vybavenia považoval e-mail žalovanej zo dňa 08.01.2024 (č.l. 35 spisu), a nie už e-mail žalovanej zo dňa 05.01.2024 (č.l. 23 spisu).

13.

Vo vzťahu k odvolaciemu argumentu namietajúcemu procesný postup súdu prvej inštancie, ktorému odvolateľka vytýkala nevykonanie ňou navrhovaného dôkazu, a to výsluchu svedka – poškodeného odvolací súd uvádza, že v procesnom postupe súdu prvej inštancie nevzhladol žiadne pochybenie, ktoré by akýmkoľvek spôsobom narušilo právo odvolateľa na spravodlivé súdne konanie. V zmysle § 185 ods. 1 CSP patrí do právomoci súdu rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, resp. nevykoná, a preto súd nemusí vykonať stranou navrhovaný dôkaz, ak zväží jeho nadbytočnosť vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré vyplynuli z iných dôkazov.

14.

V kontexte zisteného skutkového stavu ako i okolností dôležitých pre rozhodnutie ani odvolací súd nepovažoval za potrebné vykonanie dôkazu výsluchom poškodeného, a to z rovnakých dôvodov ako v bode 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku výstižne uviedol súd prvej inštancie.

15.

Odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (napr. uznesenia sp.zn. II. ÚS 78/05, IV. ÚS 342/2010).

16.

Taktiež odvolací súd akcentuje, že len sama polemika s rozhodnutím súdu prvej inštancie alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným

súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Porušením práva na spravodlivý proces nie je iné hodnotenie vykonaných dôkazov súdom, než aké sú predstavy strany, resp. strán sporu.

17.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá vzájomnému procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

18.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (t.j. v rozsahu 100 %) proti žalovanej, ktorá vo veci podaného odvolania úspech nemala. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Krajský súd v Žiline dňa 27. augusta 2025

Mgr. Mária Kašíková
predsedníčka senátu

Rozhodnutie nemohla podpísať pre neprítomnosť, z dôvodu čerpania dovolenky (§ 394 ods. 2 CSP)

Mgr. František Dulačka

člen senátu

JUDr. Zuzana Krivdová

členka senátu

(sudkyňa spravodajkyňa)

Za správnosť vyhotovenia:
Ing. Spišiaková Lucia